

Sygn. akt I ACz 592/12

POSTANOWIENIE

Dnia 14 września 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Marek Klimczak
Sędziowie:	SA Anna Pelc (spraw.)
	SA Jan Sokulski

po rozpoznaniu w dniu 14 września 2012 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa**

w W.

przeciwko **E. Ś.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie

z dnia 27 czerwca 2012 r., sygn. akt I Nc 22/12

p o s t a n a w i a:

o d d a l i ć zażalenie .

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek pozwanej E. Ś. o przywrócenie terminu do opłacenia zarzutów od nakazu zapłaty wniesionych w terminie ustawowym i w konsekwencji odrzucił zarzuty od nakazu zapłaty .

Sąd powołał się na pogląd reprezentowany w orzecznictwie, że wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia opłaty sądowej może być skutecznie złożony jedynie wówczas, gdy pismo podlegające tej opłacie zachowuje swój byt prawny i nie zostało jeszcze odrzucone . Tylko wtedy bowiem zachodzi ustawowy obowiązek uiszczenia opłaty, którego niewykonanie w terminie rodzi ujemne skutki procesowe dla strony uchylającej terminowi, przez co może zostać spełniony ustawowy warunek dopuszczalności przywrócenia terminu, określony w art. 168 § 2 kpc.

Według Sądu Okręgowego zarzuty od nakazu zapłaty wniesione przez stronę 4 kwietnia 2012 r nie opłacone w terminie nie zostały odrzucone w dacie wniosku pozwanej o przywrócenie terminu do uiszczenia opłaty sądowej, zatem wymieniony wniosek potraktowany został przez Sąd Okręgowy jako wniosek o przywrócenie terminu do skutecznego wniesienia zarzutów, termin bowiem do uiszczenia opłaty od czynności procesowej nie podlega przywróceniu (postanowienie SN z 9 lipca 2008r V Cz 44/08 OSNC – ZD 2009/2/55).

Według Sądu nie zachodzą przesłanki z art. 168 § 1 kpc do przywrócenia terminu do wniesienia zarzutów, skoro przyczyną uiszczenia opłaty po terminie były trudności w skontaktowaniu się z pozwaną jej pełnomocnika procesowego, spowodowane wyjazdem pozwanej z rodziną na tzw. długi weekend na M. (od 3 – 13 czerwca 2012r) .

Wskutek tego dopiero po powrocie pełnomocnik mógł przekazać pozwanej informację o konieczności uiszczenia opłaty od zarzutów, przy czym postanowieniem z dnia 17 kwietnia 2012 r doręczonym pełnomocnikowi w dniu 18 maja 2012 r, pozwana została zwolniona w połowie od opłaty sądowej od zarzutów, w uwzględnieniu wniosku zawartego w zarzutach .

W zażaleniu na powyższe postanowienie pozwana wniosła o uchylenie postanowienia w przedmiocie odrzucenia zarzutów i rozpoznanie wniosku o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej .

Według zażalenia brak podstaw do przyjęcia – jak uczynił to Sąd Okręgowy – do przypisania pełnomocnikowi pozwanej zaniedbania swych obowiązków (wadliwa organizacja komunikacji między stroną a pełnomocnikiem) skoro dołożył należytej staranności, bowiem nie mogąc się skontaktować z pozwaną telefonicznie (brak zasięgu) wysłał do niej pismo za pośrednictwem poczty, nie miał również obowiązku wykładania za pozwaną środków pieniężnych na pokrycie kosztów sądowych .

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

W niniejszej sprawie nie budził wątpliwości fakt, że zarzuty od nakazu zapłaty nadane zostały w urzędzie pocztowym w terminie dwutygodniowym zgodnie z art. 491 § 1 kpc, natomiast opłatę sądową uiszczono 3 dni po terminie, wobec czego pozwana złożyła wniosek o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej – przywrócenia terminu do uiszczenia opłaty od zarzutów.

Według poglądu Sądu Najwyższego wyrażonego w postanowieniu z dnia 9 lipca 2008 r V Cz 44/08 cytowanym przez Sąd Okręgowy, czynnością procesową jest wniesienie środka zaskarżenia, który powinien spełniać wymagania formalne i być należycie opłacony, przy czym opłacenie nie jest odrębną czynnością procesową , lecz stanowi element składowy tej czynności (por. również postanowienia SN z 11.01.2008 r V Cz 121/07 i z 9.07.2008 r V Cz 44/08 – nie publ.).

Prawidłowo zatem składając opłatę sądową od nakazu zapłaty z uchybieniem terminu do jej wniesienia pozwana winna była wystąpić z wnioskiem o przywrócenie terminu do wniesienia zarzutów i stosownie do art. 169 § 3 kpc równocześnie z wnioskiem dokonać czynności procesowej czyli wnieść zarzuty .

Wniosek pozwanej sprecyzowany jako przywrócenie terminu do uiszczenia opłaty od zarzutów był więc nieskuteczny, a wobec tego, że złożony został przez pełnomocnika procesowego Sąd Okręgowy nie miał podstaw do potraktowania tego wniosku jako dotyczącego przywrócenia terminu do wniesienia zarzutów zwłaszcza, że pozwana nie dokonała równocześnie czynności procesowej tj. nie wniosła zarzutów (nie ma znaczenia, że zarzuty wniesione zostały wcześniej skoro nie wywołały skutków procesowych).

Z opisanych przyczyn zarzuty podlegały odrzuceniu, jak prawidłowo przyjął Sąd Okręgowy.

Niezależnie od powyższego stwierdzić należy, że okoliczności leżące u podstaw uiszczenia opłaty sądowej po terminie, trafnie ocenione zostały przez Sąd Okręgowy jako zawinione działanie , przy czym ocenę tę należy – według Sądu Apelacyjnego – odnieść do strony, a nie do pełnomocnika. W interesie pozwanej leżało zapewnienie kontaktu z pełnomocnikiem procesowym, wiedziała bowiem o sprawie i postanowieniu częściowo zwalniającym ją od opłaty od zarzutów od nakazu zapłaty.

W świetle przytoczonych okoliczności Sąd Apelacyjny oddalił zażalenie jako bezzasadne na podstawie art. 385 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc.

(...)

(...)

(...).09.12

(...)